

BRÁNA

Aktuality Branického sboru Českobratrské církve evangelické

Prosinec 2005

OZNÁMENÍ

Pravidelný sborový program

BOHOSLUŽBY: neděle 9,30 hod.

Odrost: úterý 17,00 - 19,00

Mládež: úterý 18,30 - 21,00

Biblická hodina: středa 18,00 - 19,00

úřední hodiny faráře PhDr. Luďka Rejchrt:

po a pá 10,00 - 11,30

středa 17,00 - 18,00

Bohoslužby o Vánocích a koncem roku

18.12. 9,30h bohoslužby, 14h a 16h vánoční hra

24.12. 16h štědrovečerní ztišení

25.12. 9,30h bohoslužby s Večeří Páně

31.12. 16h poděkování za uplynulý rok

1.1. 9,30h bohoslužby s Večeří Páně

Kontakty na sbor

Sbor Českobratrské církve evangelické

Modřanská 118

147 00 Praha 4 - Braník

tel.: 244 461 037

branik@evangnet.cz

<http://branik.evangnet.cz>

účet: 135027438/0300

Tiráž

BRÁNA

XI. ročník, číslo 12 - prosinec 2005

Pro členy a příznivce sboru ČCE Praha - Braník.

Vychází jednou měsíčně kromě prázdnin. Redaktorka: Růžena Černá, Red. rada: J. Čierná, A. Drápal, P. Řičan

Příspěvky odevzdejte redakci, pokud možno i na disketě, nebo pošlete mailem na adresu

mscerny@volny.cz

Uzávěrka: druhé pondělí v měsíci.

[Převod do HTML: [Michal Jungmann](#), [Michal Mazný](#) .]

STARŠOVSTVO

Zápis ze schůze staršovstva 5. prosince 2005

1. Zd. Kučerová přečetla pokladní zprávu za listopad - bez připomínek. Adventní sbírka činila Kč 6679.
2. Katka Holá převzala starost o sborovou knihovnu. Pozveme ji na lednovou schůzi staršovstva, kdy projednáme žádost o příspěvek na nákup nových knih.
3. 25.12. vykonáme sbírku na bible pro Etiopii.
4. T. Bedrník požádal, aby sbor přispěl na výlohy spojené s letošním pobytem mládeže na horách částkou Kč 3500 souhlas.
5. Staršovstvo souhlasí se skartací vyřazených zpěvníků.
6. D. Bruncko informoval o jednání s truhlářem ohledně zateplení dveří na zahradu.
Staršovstvo souhlasí s předloženým návrhem na dvojité dveře.
7. J. Čierná informovala o Konventu 12.11. Návrh na zkrácení funkčního období staršovstva nebyl přijat. Byl projednán návrh na rozšíření pražského seniorátu na 6 členů - příští konvent bude volební. Schválen. dopis novému děkanovi ETF, Martinu Prudkému a další
8. A. Hoznauer přečetl text vánočního dopisu. O tisk dopisu a obálek se postará Iva Šubrtová, adresy dodá J. Zvánovcová.
O vánocích budou bohoslužby též 24.12. a 31.12. od 16 hod.
Vánoční hra bude uvedena 18.12. ve 14 a 16 hod.
9. Dorost povede Marie-Markéta Zvánovcová, Kateřina Zvánovcová a Lukáš Drápal.
10. Br. kurátor informoval o poškození 21 m² plechu na střeše kostela - škoda (materiál) činí 16,5 tisíc Kč - oprava celkem cca 25 tis. Kč. Je třeba znovu zajistit zabezpečení.
11. Vítězslav Prosek požádal o ukončení členství v branickém sboru i ve staršovstvu k 31.12.2005. Rodina Proskova přechází do sboru ve Hvozdnici. Staršovstvo děkuje bratru Proskovi za jeho dlouholetou práci ve staršovstvu i při organizaci dětských táborů.

12. R. Černá vznesla dotaz, zda máme přejmenovat náš sborový časopis, vzhledem k tomu, že časopis Církve bratrské má vycházet pod stejným jménem. Usneseno, že název "Brána" nebudeme měnit. Dále požádala o doplnění redakční rady a o větší spolupráci, zvláště mládeže a dorostu.

Zapsala: Černá

Jen bod v zápise...

V 11. bodě zápisu ze schůze staršovstva stojí, že Vítězslav Prosek požádal o ukončení členství v branickém sboru i ve staršovstvu.... Je to jen jeden bod zápisu - a co všechno skrývá. Znamená to, že z kartotéky zmizí jméno Prosek. Jméno, které se vyskytuje v zápisech od roku 1953. Tehdy byl zvolen řádným členem staršovstva Adolf Prosek, který pak byl kurátorem sboru od roku 1966 do roku 1979. V roce 1979 byl do staršovstva zvolen jako náhradník jeho syn Vítězslav. A znovu v roce 1991 i v následujících obdobích - to je hezkých pár let práce ve staršovstvu, i když poslední funkční období končí v Braníku předčasně. Ale bude pokračovat ve Hvozdnici. Trochu té Hvozdnici závidíme, ale na druhé straně jí přejeme tak silnou posilu.

Tady je dopis adresovaný kurátorovi branického sboru, Pavlu Novotnému:

Praha, 22.11.2005

Milý Pavle,

obracím se k Tobě se sdělením, které ve mně uzrávalo již delší dobu. Často nyní navštěvuji nedělní shromáždění ve hvozdnickém sboru, kam mě přivedlo moje pravidelné letní víkendové působení v Lukách pod Medníkem, což je v blízkosti této staré evangelické fary. Jistě dobře víš, že duši sboru je Zdenička Skuhrová, která vede dlouholetý statečný boj o udržení tohoto ostrůvku - zdroje víry, lásky i naděje v širokém okolí. Myslím si, že potřebuje i moji pomoc, zvláště, když po mnoha letech bude ve sboru farář, byť jen na poloviční úvazek.

Mám k tomuto místu i citový vztah, prvním duchovním zde totiž byl můj strýc a moje babička nám v dětství mnoho vyprávěla o zahradě, domu i práci ve Hvozdnici .

Vím, že jsi vždy se svojí laskavostí byl ochoten tomuto sborečku pomáhat prostřednictvím daleko většího a silnějšího branického sboru. Já sám jsem strávil v Braníku přes 50 let (to je doba!) a mám ke sboru i bratru faráři mimořádný vztah. Spolu se svojí paní si připomínáme všechna obdarování, která jsme i s dětmi mohli v tomto prostředí získávat. Velmi si vážím i spolupráce a přátelství (mohu-li) s Tebou, vážím si Tvoji tolerance, pracovitosti a laskavosti v jednání s lidmi. Z důvodů výše uvedených prosím o formální ukončení členství v branickém sboru a ve staršovstvu k 31.12.2005 s tím, že se od 1.1.2006 stanu členem hvozdnického sboru.

Přeji Tobě, celé rodině i sboru v Braníku vše dobré v Božím požehnání.

Srdečně zdraví Vít'a Prosek

Desátý bod v zápise...

I desátý bod zápisu ze schůze staršovstva by se dal vylíčit mnohem dramatictější. Např. takhle:

Nedělní bohoslužby. V čele kostela místo stolu Páně pódium, na pódiu kbelíky od barvy. Že by

kbelíky patřily k rekvizitám připravované vánoční hry? Tady je možné všechno. Farář stojí na pódiu a káže, jeho ovečky však obracejí zrak ke kbelíkům a přemýšlejí, co asi znamená to pravidelné mlask, mlask, mlask, ozývající se z těch míst. Najednou se na kraj pódia vyhoupne Saša Slabý a už podlézá pod zábradlím a plíží se ke kbelíkům. Hodí dovnitř hadr, mlaskání utichá a Saša se vrací do lavice. Lidé se opět mohou soustředit na to, co ten na lešeníčku povídá.

Druhý den - schůze staršovstva: bratr kurátor informuje o poškozené střeše. Aha, tak ono nám zase teče do kostela!

A jak se to stalo? Jako vždycky: zloděj plechů. Ale vůbec ne, že by se opatrně prikradl kryt rouškou noci. Docela klidně si přijde v pravé poledne, přistaví přinesený žebřík, vyleze na střechu. A už stříhá jeden plech za druhým a počítá, kolik mu za to ve sběrně dají. Je naprosto klidný. Za věží kostela na něj není ze silnice vidět, a i kdyby šel náhodou někdo parkem, pomyslí si, co je to za hloupost, opravovat střechu v zimě.

Jenže zlodějíček netuší, že na skále nad kostelem právě stojí inženýr Král a kontroluje, jak jeho podřízení ze Zahradnictví Počernice odstranili uvolněné kamení. Ještě musí zavolat mobilem kurátorovi, že práce je hotova a že přijde vrátit klíče od zahrady. Vtom si všimne chlapíka na střeše a k hlášení o dokončení práce dodává nevinnou otázku: "vy opravujete střechu?" Kurátor jen zalapá po dechu: "ne!" To mu ještě tady v Jihlavě scházelo, aby se kromě pracovního fofru zabýval šlamastikou v Braníku. Připadá si bezmocně.

Ale iniciativu naštěstí přebírá volající. Za chvíli jsou zde policajti. Zloděj ani nemá čas ty pracně vyrvané plechy odvézt, natož pak vyměnit za penízky. Škoda. Naše. Vždyť on vlastně nic nevzal, jen se o krádež pokusil. Tak za co by měl platit? Maximálně za poškozený materiál.

Jó, milovat bližního, to není lehký úkol!

Zapsala: Černá

ADVENT

Sviťte jako hvězdy

Kdo z vás se bojí Hospodina a poslouchá jeho služebníka? Kdo chodí v temnotách, kde není žádná záře, ten ať doufá v Hospodinovo jméno a opře se o svého Boha. (Iz 50,10)

Vy jste světlo světa. Nemůže zůstat skryto město ležící na hoře. A když rozsvítí lampu, nestaví ji pod nádobu, ale na svícen; a svítí všem v domě. Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích. (Mt 5,14-16)

Noc pokročila, den se přiblížil. Odložme proto skutky tmy a oblecme se ve zbroj světla. Žijme řádně, jako za denního světla. (Ř 13,12)

Text: Fil 2,15 "...sviťte jako hvězdy, které osvěcují svět..."

Tvrdá realita toho, co prožíváme, svědčí o pravdivosti prorokova výroku o tom, že tma přikrývá zemi a mrákota národy. Pravda vyprchala a kořistí se stává ten, kdo se varuje zlého. Není práva. Ale ty, človče, který slyšíš Boží poselství, povstaň, rozjasni se. Sám Bůh, když to k jeho úžasu nečiní nikdo jiný, obléká pancíř spravedlnosti, přilbu spásy, roucho pomsty a plášť rozhorlení a přichází se svou

spásou k Sionu, k těm, kdo se odvrátili od nevěrnosti. Tma není ani jedinou, ani poslední skutečností. Povstaň, zaskvěj se. Propasti zla budou zasypány, vyvýšenost srovnána a dítě, jehož narození Bůh sám zaslíbil, přichází, aby pošlapalo baziliška a draka. Mysleme na toto, když si přežeme "veselé vánoce"...

Ta Boží výzva: Povstaň, zaskvěj se, rozjasni se, kterou jsme si připomínali ze SZ, zní i ze Zákona nového, i když v trochu jiné podobě:

Sviťte jako hvězdy, které osvěčují svět. Známe mnoho hvězd, v jejichž záři se topí svět. Hvězdy filmového plátna, hvězdy společenské, hvězdy pop-music. Desetitisíce přicházejí na jejich vystoupení a svými ovacemi, obdivem, ba až vzýváním, zvyšují lesk svých idolů do zlatova a platinova. Svět pop-music slaví slavně slávu svých slavných, jeho hvězdná obloha je plná světelných efektů a triků, a oni si tak svou slávou svítí na vlastní slávu.

Ovšem je sláva a sláva, jsou hvězdy a hvězdy. Ty, které osvěčují náš svět z tajemných dálek vesmíru, jsou jiného ražení. A já se přiznám, že miluji biblický obraz, který říká, že ty hvězdy sám Pán Bůh pověsil na nebeskou klenbu, jako větší ozdoby na vánoční stromeček, a řekl jim: sviťte a buďte na znamení časů, dnů i let. A viděl, že je to dobré. Co tedy dělá hvězda na nebeské báni? Plní své poslání. Ten, kdo jí dal tvar, kdo jí vymezil místo, dal jí i její záři. A ona svítí. Zvyšuje tím svou slávu? Jakou slávu ona má? Ona zvěstuje slávu toho, kdo ji tam pověsil, kdo ji naučil zářit a kdo jí řekl, k čemu je její světlo dobré.

A takovými hvězdami máme být. Sviťte jako hvězdy, které osvěčují svět. To první, co nám toto poslání říká, je, že než jsme se stali hvězdami, byli jsme ve tmě. Ba víc: Vy jste byli kdysi tmou, ale nyní vás Pán Bůh učinil světlem. Nemáte světlo ze sebe, nejste sami sobě akumulátorem, ze kterého čerpáte energii. Jste hvězdy, protože vás jimi učinil Pán Bůh a naplnil vás svým světlem. A tím světlem teď osvěčujete svět. Sviťte na svět Pánem Bohem, ne sami sebou.

Jak se to stane, aby z nás svítil Pán Bůh. Co se stane, když ten, kdo byl kdysi tmou, je mocí Boží učiněn světlem, je učiněn svítící hvězdou. To první je, že se takový člověk vzdálí tmě, vyhýbá se jí, je rád, že tma je za ním. A proto je zde výzva: nepodílejte se už více na skutcích tmy, naopak, nazývejte je pravým jménem. O tmě mluvte jako o tmě, nevykrášľujte ji, neomlouvejte ji, nezatajujte ji. Žijte jako děti světla. Jaké světlo vyzařuje dítě světla, ta Boží hvězda? Ovoce světla je vždy dobrota, spravedlnost a pravda. Slyšíte tu shodu? Prorok nařiká, že svět leží ve tmách a mluví o tom, že pravda vyprchala, dobrý se stává kořistí a není žádného práva. Apoštol zvěstuje svým sborům, že ovocem světla je i pravda, i spravedlnost, i právo. A pokračuje: Zkoumejte, co se líbí Pánu. Ve hře je tma a světlo. Ve tmě nikdo nerozeznává, a protože nepoznává, ani proti tmě nebojuje. Ale vy, kteří máte být Božím světlem, vy se ptejte, vy hledejte a jednejte. Řekněte nahlas, co je tma a jednejte. Nemlčte, protože není žádného spolužití světla s tmou, nepravosti se spravedlností. Vy, kteří máte světlo od Pána Boha, si tím světlem posviťte, jednejte, aby zase Pán Bůh nemusel žasnout nad tím, že tma ochromila a znehybnila všechny. Jednejte, a protože apoštol si nedělá iluze o tom, co všechno tma může skrýt, vyzývá: oblect se ve zbroj světla. Oblect se si evangelium tak, jak si Pán Bůh oblekl plášť rozhorlení. Evangelium je pro věřícího člověka tím rytířským brněním do útoku i k obraně. A zpívejte, chvalte, vzdávejte díky. Radujte se, buďte vděční.

To poslání "sviťte jako hvězdy", známe i v trochu jiné verzi. Známe je jako slova Kristova z kázání na hoře. Ať svítí světlo vaše před lidmi... ať osvětlujete celý dům, ať záříte jako město položené na vrcholku hory, jehož záři nemůže nikdo přehlédnout. Sviťte dobrými skutky. Mějte hojnější spravedlnost než farizeové a zákoníci. Celé kázání na hoře věnoval zvěsti o tom, co od nás Pán Bůh chce, jak máme být svítícími hvězdami. Ty dobré skutky nemají tvořit svatozář kolem naší hlavy (to farizeové v rozporu se svým učením hledali obdiv a slávu u lidí), ty dobré skutky mají ukazovat k našemu Otci nebeskému. A mají být k jeho slávě. To slyšíme v Písmu tak často, že se nám to stává až frází. K větší slávě Boží, k oslavě Boží, k chvále Boží dělejte všechno. Nikdo jiný si ani slávu ani chválu nezaslouží. To Bůh nás přece povolal ze tmy ve své podivuhodné světlo, to on nás vysvobodil z moci tmy a přenesl do království milého Syna svého, kde máme vykoupení a odpuštění hříchů. To

je jeho dílo, že nepatříme ani noci ani temnotě. A patřivali jsme. I my jsme kdysi byli tmou a On nás učinil světlem. To je vyznání zásadního významu a apoštol nelení a hledá nová a nová slova, aby to svým sborům položil na srdce. Co bývalo, všechno se změnilo, a tak dokud máte světlo, věřte ve světlo, abyste se stali syny světla, lidmi, kteří vyzařují boží světlo, aby se dala dobrota, spravedlnost a pravda a kteří netají, odkud ta záře má svůj energetický zdroj. Sviťme světu na Boží slávu. A protože u Pána Boha je všechno překvapivě jiné, než bychom čekali, je i jeho sláva na hony vzdálena slávě, která se manifestuje na přeplněných stadionech. Světlo své slávy nám Bůh dal poznat ve tváři Kristově. Jaká sláva, jaké světlo na tváři, na niž Pilát s pošklebkem ukázal: ejhle, člověk, to je váš král ... Ano, ejhle člověk, pravý obraz Boží, ke kterému nás On stvořil. Milující, vůli svého Otce hledající, zápasící Kristus. On osvěcuje jako hvězda slávu svého Otce, který ho vzkřísil a vyrval z moci temnoty a mrákot na věky.

To je evangelium do tmy a mrákot, to je radostné poselství a slovo života, o kterém nemáme mlčet, to je zvěst, kterou slyšeli pastýři a chudí a celníci a nevěstky a divící se zástupy. Podává se nám nejrozličnějšími způsoby a má tisíce podob. Ale je to vždycky stejné poselství o Boží slávě, která se naplňuje v lásce. My jsme je dnes slyšeli ve slovech: Sviťte jako hvězdy, které osvěcují svět.

Z adventního kázání Věry Lukášové

ZE SBORU

Rozloučení se setrou Olgou Pichertovou

V úterý 13. prosince 2005 jsme se v kostele rozloučili se sestrou **Olgou Pichertovou**, která zemřela 4.12.2005 ve věku 85 let.

Rozloučili jsme se s ní s písní, kterou měla ráda: Někdo mě vede za ruku a biblickým textem vpravdě vánočním:

V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jediného Syna, abychom skrze něho měli život.

Vánoční koncert ve Stebně

Bývá již tradicí, do které jsem se připojila i já, že braničtí zpěváci - muzikanti si nacvičí řadu písní pro vánoční koncert ve Stebně. Obdivuhodně jsme stihli připravit během třech zkoušek 11 písní (některé už jsme znali, jiné nové se musely nacvičit). Koncert se konal 10. prosince od 18. hod. Písně s doprovodem elektrických varhan, violoncella, bicích nástrojů, sóla sester Milady a Dagmar Čujanových, vše pod vedením zkušené sbormistryně Rút Nývltové. Písně byly z různých období, od studentské písně z doby Karla IV. po současnou tvorbu Petra Ebena a L. Rejchrtu (včetně úprav či přebásnění). Začínali jsme "naší znělkou" Aby nás Pán Bůh miloval, pokračovali písněmi Oči všech se upírají od P. Ebena, Prorocství Daniele, sólo Ave Marie od F. Schuberta, Chvalte Boha mocného, Když tmavá noc byla, Adeste fideles, Tichá noc, Když se Pán Ježíš narodil, Pochválen, jenž přicházíš, od německého autora (myslím, že se nám všem líbila nejvíce) a závěrečnou Irskou písní na rozloučenou, kterou přeložila sestra Nývltová a přebásnil bratr farář.

Nebyla jsem tam poprvé, tak jsem již věděla, že tento starobylý kostel je tak trochu mrazírna, takže během hraní tuhly prsty, ale hlasy se nesly vznešeně, libě. Posluchači z nás nespouštěli oči a pan

farář prokládal jednotlivé písně výkladem evangelia, informacemi o vzniku skladeb, autorech děl. Na závěr zpěváci i posluchači zazpívali radostně Narodil se Kristus Pán. Opouštěli jsme prostě a vkusně vyzdobený kostelík (ženy obdivovaly bílé háčkované ozdoby na stromečkách). Lidé z vesnice s námi prohodili ještě pár slov, očividně se jim naše muzicírování líbilo. K domovům jsme vyrazili s pocitem radosti, že se dílo zdařilo. Bohu díky.

Helena Petrová

Aladinova lampa

Na nástěnce se objevil barevný plakát tohoto znění:

Kočovní divadelní společnost VŮZ 2005, YMCA Braník, Mládež ČCE Braník uvádějí **KOUZELNÁ LAMPA ALADINOVA.**

Uvidíte již brzy ve vašem kostele - 11.12.2005 v 15 hodin.

Scénář a režie: Kamilka Kutálková, **v hlavních rolích:** Jakub Drápal, Michaela Kratochvílová, Ivo Vacík, Veronika Polo Šumová, David Blaf Slabý, Jan Einstein Winkelhofer, Anička Hrubá, Viola Hoznauerová, Rút Buršíková, Kamilka Kutálková, Agata Jawoszek, **hudba:** Lucie Krupičková, Kateřina Holá

Po putování po Jižních Čechách dorazila branická kočovní společnost až do svého domovského sboru. Využila pódia, připraveného na vánoční hru, a představila originální nastudování pohádky Aladinova lampa. Početné obecenstvo se náramně bavilo (je otázka jestli bylo původním záměrem režie vzbuzovat salvy smíchu zvláště ve scénách dojemně lyrických). Oceněna byla i stavba zlatého paláce pomocí jeřábu z dětské stavebnice .. Hra potěší i nadaci Klíček, která dostane to, čím byli diváci ochotni přispět.

TURISTIKA

Ohlašujeme ustavení branického turistického oddílu!

Z nostalgických vzpomínek na společné výlety na sborové dovolené, vznikl nápad pokračovat i během roku. Udělat něco pro zdraví i pro společenství. (Při chůzi se tak krásně povídá s lidmi "stejně krevní skupiny". A kolik nových receptů, informací o kulturním dění v Praze, o nových knížkách a jiných zajímavostech se člověk během cesty dozví!)

Vedení se ujala zkušená organizátorka turistických pochodů spojených s návštěvou kulturních památek - Lenka Kusáková, členkami oddílu s číslem 2 a 3 jsou Lída Holá a Jarmila Čierná. Další zájemkyně se již přihlásily. Připojit se může každý - vítáni jsou i muži. Členské příspěvky se neplatí, kartotéka členů se nevede.

Instrukce č. 1:

První výlet se bude konat **15. ledna**. Vyjde se po bohoslužbách, pojedete se tramvají do Šárky a tam se projdeme cca 8 km, zakončíme v kostelíku sv. Matěje na betlému.

Je potřeba se teple obléct a vzít si s sebou do termosky čaj a jídlo na oběd.

Chtěly bychom takto pořádat výlety každý měsíc. Od jara celodenní do okolí Prahy, v zimě kratší na okraji Prahy, v návaznosti na bohoslužby.

Lenka Kusáková

RÚZNÉ

Kurz pro dirigenti

Kurzu Synodní rady pro začínající sbormistry se z našeho sboru zúčastnily Helena Petrová a Rut Nývltová. Obě byly nadšeny. Dále uvádíme výňatek z dopisu, který R. Nývltová poslala organizátorům kurzu:

Věc: Zpráva o podzimním kurzu pro začínající sbormistry v Bystřici pod Hostýnem.

Výraz "zpráva" nevyjadřuje přesně to, co chci sdělit, spíše bych to nazvala vděčným a radostným svědectvím. To, co píše, je ryze osobní a zároveň vyjadřuje pocity všech zúčastněných, protože během kurzu je dost prostoru i k tomu, abychom si nejen sdělovali své zkušenosti ze sborů, ale také hodnotili to, co na kurzu prožíváme.

Jedním z velkých kladů je, že to není jen program vztahující se ke zdokonalení sbormistrovské praxe, ale v rámci toho přijímáme i duchovní zážitky v tom nejlepší slova smyslu prostřednictvím ranních a večerních pobožností a nedělního kázání bratra faráře L. Kabička. Zpráva o skvělém vedení a náplni kurzů se konečně - jak se zdá - dostala do širšího povědomí církve, protože účast na tom posledním vzrostla z přibližně třiceti na šedesát pět účastníků. A co je zvlášť potěšitelné: dobrá polovina byli mladí lidé.

O hlavní osobě, celocírkevním kantoru br. L. Moravetzovi, se nemusím asi rozepisovat, protože ho dobře znáte. Přece mi však nedá, abych nezdůraznila, že nic lepšího v tomto směru nás nemohlo potkat: skvělý znalec církevní hudby, dirigent, skladatel, pedagog, psycholog a člověk radostný - to všechno v jedné osobě. Svůj dík jsme mu v závěru kurzu vyjádřili nejen slovy, ale i dlouhým potleskem a dupáním.

Na závěr chci poděkovat celé Synodní radě za finanční a doufám i morální podporu této skvělé práce v rámci ČCE.

Srdečně zdraví

*Drahomíra Rut Nývltová
sbor ČCE Praha - Braník*

AFRIKA

Co se stalo se zemí Kúš, jací jsou její lidé a jací jsme my?

Tento článek jsem v pravdě slíbila Bráně již před rokem, a jak tak dny a týdny plynou, kousalo mě

svědomí čím dál tím víc... Odhodlala jsem se tedy trochu jej poupravit, i přesto však při čtení pamatujte, že byl napsán již minulý podzim a některé skutečnosti mohou teď vypadat trochu jinak :+)

Co se stalo se zemí Kúš, jací jsou její lidé a jací jsme my?

(Aneb léto 2004 v Jižním Súdánu)

Pohodlně se usad'te, nechte všechny povinnosti za sebou a stiskněte tlačítko ovladače. Na velké obrazovce se objeví modré nebe a červená půda. Jak se k vám obraz přibližuje, pomalu se stáváte jeho součástí. Zaslechnete pronikavý zpěv černošských dětí - to z dálky přijíždí školní autobus. Vmísí se nesrozumitelné klábosení a smích. Zhluboka se nadechněte, vzduch je vlhký protkaný novými vůněmi. Teď se můžete rozhlédnout, raději pomalu, nejprve postůjíte na místě. Ze všech stran okolo vás procházejí ženy zavínuté do barevných látek. Některé nesou velké množství banánů na hlavě, na zádech děti a vesele rozpřahují ruce v hovoru. Ze zadu i z předu se valí kola s nejrůznějšími náklady - pytlí mouky nebo rýže, ovocem, zeleninou i lidmi. Jedno z nich veze na nosiči devět bambusových křesílek naskládaných do výšky! Vítejte v Africe. Procházíte se jedním z důležitých měst na Severu Ugandy, jste v Arua.

Po chvíli zbystríte a dojde vám, že smích a pokřiky kolemjdoucích, vlastně náleží vám. Sem tam se ozve něco jako: "Muzungu (bělochu) you give me my money!" Nebojte se, neprovádíte nic nezvyklého, dokonce jste oblečeni jak se zde sluší. Zbavte se jakýchkoli trapných pocitů, ti lidé mají radost, líbíte se jim a trochu s vámi hrají hru kolik toho vydržíte. Buďte proto přirození a zkuste na sobě nenechat znát, že jste tu nováčci, mohlo by vás to zbytečně stát pár ugandských šilinků navíc. Nějaké dni potrvá, než si člověk pomalu zvykne na toto prostředí, zvláště vklouzne-li do něj tak rychle jako Vy teď a jako já, minulé léto.

Základna misijní organizace YWAM (Yought With a Mission) leží na předměstí, kde v chatrčích a tukulech okolo žije mnoho sudánských uprchlíků. Když jsme na ní s Maggie, která sem přijížděla již po druhé, dorazily, nebyly jsme si jisté, co nás tyto dva měsíce čeká, ale věřily jsme, že jsme tu správně, a že pro nás náš Pán připravil práci, v které budeme moci být přínosem a zároveň sami růst.

Byly jsme připravené věnovat se dětem, brzy se však ukázalo, že najít místní spolupracovníky pro vytvoření, něčeho jako je dětský klub není nadějně. Ve většině křesťanských sborů (bylo zde více všemožných církví) tu práce s dětmi nefungovala. Rozhodly jsme se tedy uspořádat setkání pracovníků ze dvou nedělních škol, předat jim různé nápady a rady, sdílet se s nimi a modlit. Druhou velkou událostí v okolí Arua bylo pro nás sprátení se s jednou důležitou muslimskou rodinou a ženami v jejich vesnici.

Po čtrnácti dnech jsme opouštěly Arua, abychom se přesunuly do Jižního Súdánu na modlitební horu nedaleko městečka Kaya. Říkám-li městečka, představte si červenou silnici táhnoucí se mezi množstvím tukulů rozházených po obou stranách a stoupajících vzhůru po svahu. Jižní Súdán je krásná, zvlněná a v období dešťů zelená země. Žijí zde lidé z mnoha různých kmenů, válka je dávno promíchala, území - ne-území. Momentálně tu již několikátým rokem vládne Sudánská lidová armáda (SPLA) a pobyt je tu i pro bělocha v doprovodu s Afričanem bezpečný.

Na úpatí modlitební hory, se pastorovi a jeho ženě podařilo začít první čtyři třídy školy. Piši začít, spíše než zřídít, neboť jde o čtyři nebo pět provizorních tukulů, jejichž vybavení sestává obvykle z dvou dřevěných lavic. Není zde mnoho světla, takže při hezkém počasí je lépe vzít si děti ven. Během našeho třítydenního pobytu jsme ve škole učily angličtinu, zeměpis a psaní. Podařilo se nám vyrobit pro děti písanky. Bylo kouzelné vidět, jak se některé z nich během tak krátké doby zlepšily. Školy na jihu Súdánu, do kterých si ne všechny děti mohou dovolit chodit, prakticky nefungují a tak jsme rády pomohly vyřešit učitelům některé organizační problémy s rozvrhem a zaměřením učiva.

Třetí etapa naší cesty nastala přesunem na základnu YWAM do Súdánského města Yei. V okolních vesnicích jsme navštěvovali lidi, žijící často ve velmi primitivních podmínkách, povídali si s nimi, modlili se a drobně je obdarovávali voskovkami, omalovánkami nebo vitamíny. Pro mne ...

(poznámka redakce internetové verze: tady došlo k nějakému výpadku).. Ze začátku se to zdálo bláznovstvím, ale hlavně díky naší práci ve škole se nám podařilo ukořistit překrásné výtvary od Súdánských dětí a ještě mnoha z nich udělat velikou radost, něčím pro ně zcela neobvyklým a nedosažitelným.

Tato místa, která jsem v Africe navštívila, byla úplně jiný svět. Stanete se tam mnohem vzdělanějšími a dospělejšími než v Evropě. Čas tam nehraje roli, na vše je ho dostatek a rada, kterou mi Maggie na začátku dala, myslím vystihuje co práce tamního misionáře obnáší: "Hlavně si toho moc neplánuj a buď připravená kdykoli dělat cokoli a nic."

Jsem velmi vděčná za všechny, kteří mě v této cestě podpořili a děkuji Tomu, který nás takhle "různobarevně" stvořil, protože to co jsem toto léto prožila mě nemohlo nezměnit. Vždycky jsem toužila, aby s mým tvrdým srdcem pohnula konfrontace s chudobou druhých. Je těžké vidět, že někdo nemá například u nás běžně dostupnou zdravotní péči. Přesto moje reakce nebyly takové, jaké jsem čekala. V Africe jsem potkala lidi, kteří se radují ze života a z víry v Boha ve své jednoduchosti a pro nás skromných podmínkách, ale také takové, kteří pravděpodobně nebudou nikdy spokojeni s tím co vlastní. Jako by se to samé nedalo vidět u nás, a asi kdekoli na světě.

Ustala vůně, zpěv a tanec i jednoduchost, zmizela červená půda pod nohama. Jsme zpátky v poblázněném bludišti Prahy. Začíná se na nás znovu hrnout spousta podivných starostí - zaplatit účty od mobilu, prodloužit knížky v knihovně, pořídit si tramvajenku... Bolí mě pohled na unavené tváře lidí okolo svázaných otroctvím konzumu, kterým z kapsy čouhá seznam "dnes ještě musím." Zdá se to více než nesmyslné, když by se člověk mnohem raději pomalu a klidně vydal ke studni pro kbelík vody, aby se mohl před tím než slunce zapadne ještě umýt. Poté usednout s ostatními okolo ohně a za zvuku bubnů rozlupovat skořápky buráků.

Anna Višková

Pozn. redakce: vinou techniky chybí uprostřed článku fotografie (které se Aničce nepodařilo nahrát) a zřejmě i kousek textu. Ale věříme, že i to, co zbylo, se vám bude líbit.

A ještě něco: víte, že Anička je od září studentkou Evangelické teologické fakulty? Kolik absolventů této školy se může pochlubit misijní činností (třeba v české vesničce)? Natož pak již před nástupem do prvního ročníku.

RŮZNÁ OZNÁMENÍ

Koncert

V úterý 3. ledna se koná v kostele ČCE na Vinohradech od 14,30 další z pravidelných koncertů "první úterý v měsíci".

Hraje houslový virtuos Ivan Štraus

Z knížečky Maxe Kašparů "Vánoční paradoxy":

**Paradox šestý:
Narodil se, aby zemřel.**

Odešel, aby zůstal.

Paradox sedmý:

**Nedotýká se události staré dva tisíce let,
nedotýká se těch, kteří žili tenkrát a tam.
Dotýká se mne, tady a teď.**

**To, co se stalo v oné vzdálené noci
má velký a zásadní smysl
pro všechny moje příští dny.
Paradoxně.**

Píseň "Otevřete brány hradeb kamenných"

Otevřete brány hradeb kamenných,
otevřete brány hradeb srdcí svých,
otevřete, aby mohl dál.
Nechte všeho, nechte obav, starostí.
Připravujte cestu jeho království,
připravujte cestu, aby vejít mohl slávy král.

R.: To kvůli Králi, to kvůli Králi,
naprav každý cestu, cestu svou.
To kvůli Králi, to kvůli Králi,
naprav každý cestu,
cestu křivou, cestu svou.

Pozdvihněte svoje srdce znavená,
posilněte klesající kolena,
otevřete, aby mohl dál.
Není doba spánku, je čas nabrat sil,
pominula noc a den se přiblížil,
připravujte cestu, aby vejít mohl slávy Král.

[\[předchozí číslo\]](#) [\[jiné číslo\]](#)